

Изборном већу Факултета политичких наука Универзитета у Београду

Факултет политичких наука Универзитета у Београду расписао је Конкурс за избор/реизбор доцента/ванредног професора за ужу научну област Теорија и методологија социјалног рада. Кандидат треба да има VIII степен стручне спреме, односно докторат наука из уже научне области/научне области за коју се бира, као и да испуњавају услове превидјене Законом о високом образовању („Сл. Гласник РС“, бр. 76/05, 100/07 –, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/1, аутентично тумачење 68/15 и 87/16) и Статутом Универзитета у Београду и Факултета политичких наука за избор у звање доцента и Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду са изменама и допунама.

Изборно веће Факултета политичких наука, на седници одржаној 29. јуна 2017. године, формирало је Комисију за припрему Извештаја о пријављеним кандидатима за избор/реизбор доцента/ванредног професора за ужу научну област **Теорија и методологија социјалног рада**, у саставу: др Невенка Жегарац, редовни професор Факултета политичких наука, др Мирослав Бркић, редовни професор Факултета политичких наука, др Петар Настасић, ванредни професор Факултета политичких наука у Београду, у пензији. Комисија је прегледала конкурсни материјал и у складу са Законом о Универзитету и Статутом Факултета политичких наука подноси:

ИЗВЕШТАЈ

I – О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ИЗ КОНКУРСА

Оглас је објављен у публикацији Националне службе за запошљавање "Послови" 23. августа 2017. године. Рок за пријаву кандидата истекао је 8. септембра 2017. године. На оглас се пријавио један кандидат: доцент др Јасна Вељковић. Комисија је преузела конкурсну документацију и констатовала да је пријава др Јасне Вељковић поднета у складу са условима Закона о високом образовању и Статутом Факултета политичких наука, односно конкурсом.

II - О КАНДИДАТУ

1.1. ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Др Јасна Вељковић је рођена у [REDACTED] [REDACTED] године. Дипломирала је 1984. на Филозофском факултету Универзитета у Београду, групи за психологију, клинички смер и стекла звање дипломираног психолога. На Медицинском факултету Универзитета у Београду је 1992. године положила специјалистички испит из области медицинске психологије и тиме стекла стручно звање специјалисте медицинске психологије. Магистарски рад под називом „*Ментална катарза у*

психодрами у раду са групама психотичних пацијената“ је 1998. одбранила на Медицинском факултету Универзитета у Београду и тиме стекла назив магистра медицинских наука из области психотерапије. Докторску дисертацију „*Психодрама као интегративни приступ побољшању квалитета живљења психотичних пацијената и опште популације у ризику,*“ је одбранила 2007. године – те стекла академски степен доктора наука из мултидисциплинарне области психотерапије на Институту за мултидисциплинарне студије, Универзитета у Београду.

Веће научних области друштвено-хуманистичких наука, је 05.03.1023.године донело одлуку о избору др Јасне Вељковић у звање доцента на Универзитету у Београду-Факултет политичких наука за ужу научну област – Теорија и методологија социјалног рада.

1.2. РАДНО ИСКУСТВО

Др Јасна Вељковић је од 1985. до 1988. стицала волонтерско радно искуство у Центру за породичну терапију алкохолизма и Клиничком блоку Института за Ментално здравље у Београду, као и на Институту за ментално здравље у Београду, у Клиничком блоку за психотерапију деце и омладине. Од 1988. до 1989. била је запослена, на одређено време, на месту клиничког психолога у Специјалној школи за МНР и аутистичну децу “Антун Скала“ у Београду. Од 1989. до 2006. била је запослена као клинички психолог а потом и специјалиста медицинске психологије(од 1992 године) на Институту за неуропсихијатријске болести „Др. Лаза К. Лазаревић“ у Београду. У периоду од 2006 до 2008. године била је запослена на радним задацима психолога и психотерапеута у Градском Саветовалишту за брак и породицу, Градског Центра за Социјални рад у Београду.

Од 2008. - 2009. била је запослена на Вишој школи за примењену психологију а потом Факултету за примењену психологију у оснивању и поступку акредитације. Од 2009 до 2012 је била запослена на „АЛУ“ -Академији Лепих Уметности у Београду и децембра месеца 2009.године је бирана у звање доцента за област психологије. Почетком 2012. године запослена је на Виској медицинској школи струковних студија у Ћуприји, где је бирана у звање професора на предмету Медицинска психологија.

Изборно веће факултета политичких наука Универзитета у Београду је на седници одржаној 27.12.2012. донело је одлуку да се кандидат др Јасна Вељковић изабере у звање доцента за ужу научну област **Теорија и методологија социјалног рада**. Веће научних области друштвено-хуманистичкиј наука, је 5.03.1023.године донело одлуку о избору др Јасне Вељковић у звање доцента на Универзитету у Београду-Факултет политичких наука за ужу научну област – **Теорија и методологија социјалног рада**.

Др Јасна Вељковић је у звању доцента на Факултету политичких наука, у периоду од избора у звање до данас, водила укупно три предмета на основним и два предмета на мастер студијама из Социјалног рада и социјалне политике.

Од 1999. године је од стране Министарства правде стекла звање судског вештака за област медицинске психологије примењене у форензици, и од тада је на списку сталних судских вештака државе Србије.

1.3. ДОДАТНЕ ЕДУКАЦИЈЕ

Др Јасна Вељковић је успешно завршила више едукација и стекла бројне домаће и међународне сертификате и лиценце из области психотерапије и социотерапије. Завршила је едукацију из *Клијентом усмерене терапије за рад са родитељима и децом* (1986. – 1987.), организовану од стране Друштва психолога Србије. У организацији Института за Ментално здравље у Београду, 1986. – 1987. завршила је двосеместрални курс из *Менталне хигијене развојног доба*. Такође, 1992. године је стекла лиценцу *Роршах дијагностичара*, односно квалификацију да се стручно и професионално може бавити применом ове психодијагностичке технике.

Од 1987. до 2002. године завршила је бројне едукације из области психотерапије, укључујући и финални тренинг за тернере из области психодраме и социодраме у организацији Универзитетске психијатријске клинике са Оксфорда и Универзитетске Клинике за психијатрију Медицинског факултета у Београду, као и Британске Психодрамске Асоцијације – БПА. Године 1994. стекла је назив *едукатора психодраме (лиценцу) на југословеском нивоу, а 2002.године, Европску лиценцу за психотерапију(EAP Certificate)* за тренера, едукатора и психотерапеута психотерапије на европском нивоу.

Актуелно је председник је Удружења за психодраму: „ Психодрамски клуб“ , од 2010 године. Едукатор је, тренер је и супервизор Асоцијације: СПА Морено, која сарађује са Интернационалном асоцијацијом за групну психотерапију као и са Британском психодрамском асоцијацијом (БПА). *Члан је Комисије за полагање свих нивоа испита из Клиничке психодраме, који се признају у читавом европском подручју у којем постоји Закон о психотерапији.*

У периоду од 1987. до 1992. године завршила је едукацију из *Групне анализе Института за Групну Анализу из Лондона (London Institute of Group Analysis)* и стекла звање групног психотерапеута истог института.

Од 2009 – 2012 била је на едукацији из Партнерске терапије (Тависток Институт у Лондону, одсек за партнерску терапију). *Председник је Удружења за психоаналитички оријентисану терапију парова и породица Србије.* Године 2010. је завршила напредни ниво из ЕМДР терапије (терапија трауме и трауматског стреса) и стекла и звање ЕМДР терапеута. Њен едукатор је био Rodger Solomon, психолог о психотерапеут из “American Association of EMDR“, а 2014.године је добила *Европску лиценцу ЕМДР терапеута*, акредитовану у Европске Асоцијације ЕМДР терапеута са седиштем у Женеви.

1.4. НАСТАВНО- ПЕДАГОШКА АКТИВНОСТ

Кандидаткиња Др Јасна Вељковић је 1995. године стекла звање *ментора на Медицинском факултету у Београду, за ужу област специјализације из Медицинске психологије* и под њеним менторством и стручним руковођењем одшколоване су многе генерације данашњих специјалиста медицинске психологије на београдском Медицинском факултету.

Била је ангажована као *предавач по позиву* у периоду од 1998 до 2003. за предмет „*Психотерапија*“ на Медицинском Факултету Универзитета у Београду, *магистеријуму из области Психотерапије.* Њена монографија под насловом: “*Психодрама и социодрама*“, уврштена је у редовну литературу за предмет

Психотерапија, на овим магистарским студијама. У оквиру свог клиничког стручног али и научног рада, учествовала је на многим стручно-научним скуповима, пре свега Конгресима психијатрије у нашој земљи али и ван земље. акође је била једна од коаутора монографије, под називом: “Схизофренија на размеђу миленијума“, У: Пауновић, В. (ed) 2005 Медицински факултет, Београд. Ова монографија уџбеник је на Медицинском факултету, магистеријуму из психијатрије, већ читаву деценију.

Од 2002. године, кандидаткиња Вељковић била је ангажована на Филозофском факултету Универзитета у Београду, групи за Психологију, предмету “Основи психотерапије и саветовања”, као гост-предавач. Делови њене коауторске монографије “Психодрама и социодрама“(2003) с уврштени као једна од референци за предмет Психотерапија на основним студијама психологије.

Кандидаткиња је стални је члан Комисије за полагање испита за звање терапеута психодраме на европском нивоу и **један од интернационалних супервизора и у оквиру БПА-британске психодрамске асоцијације**, где је 2004. до 2006. године супервизирала на Оксфорду едуканте како из читавог света, тако и Британске психодрамске асоцијације. Учествовала је као наставник у реализацији мастер студија из области клиничке психодраме, на европском нивоу, од стране *Аллен-Адрија унверзитета, факултета за психологију у Клагенфурту (Аустрија)*, 2011 године.

У периоду од 2009. до 2012. је запослена на АЛУ - Академији Лепих Уметности у Београду у звању доцента за област психологије, где је предавала предмете: Психологија комуникације и Психологија уметности. Почетком 2012. године запослена је на *Виској медицинској школи струковних студија у Ћуприји*, где је бирања у звање професора на предмету *Медицинска Психологија*.

На **Факултету политичких наука Универзитета у Београду**, званично је запослена од краја марта 2013. године. На основним студијама а на смеру Социјални рад и социјална политика, самостално води следеће предмете: *Социјални рад са групом*, који је обавезан предмет у петом семестру и *Саветовање и социотерапију*, који је обавезан предмет у осмом семестру. Трећи предмет, који је водила на основним студијама био је предмет: *Геронтологија*, заједно са проф. Др Тамаром Џамоњом-Игњатовић и то школске: 2014/2015 и 2015/2016 године, у периоду када је претходни професор пензионисан а нови професор из овог предмета још није ступио на дужност.

На мастер студијама из Социјалног рада водила је предмете: *Супервизија у социјалном раду* школске 2014/2015, 2015/2016, 2016/2017 године, као обавезан предмет и предмет: *Групна динамика и групни процеси*, који је нови акредитован предмет на мастер студијама из Социјалног рада, који је за сада у статусу изборног предмета, од школске 2015/2016. године.

Доценткиња Вељковић, испољила је аутентичну посвећеност у раду са студентима, као и припремљеност за одржавање часова како предавања, тако и вежби које је држала на предмету: групни социјални рад. Резултате њеног научно-педагошког и подаци индивидуалних статистичких извештаја о вредновању педагошког рада на предметима на којима је ангажована од избора у звање доцента. Студенти су кандидаткињу Вељковић, оценили следећим просечним оценама:

- На предмету Социјални рад са групом – од **4,10-4,88**;
- На предмету Саветовање и социотерапија – од **4,0-5**.

Др Јасна Вељковић, била је члан комисије у више од десет одбрањених дипломских радова на факултету политичких наука у Београду, на одељењу за Социјални рад и социјалну политику. Такође, била је *ментор у три одбрањене мастер тезе на Факултету политичких наука у Београду*, на одељењу за Социјални рад и социјалну политику:

- *Иве Бранковић, 2014. године,*
- *Марије Вучинић, 2015. године и*
- *Сање Полић, 2016. године.*

Тренутно су у процесу израде два мастер рада у којима је ментор и која су одобрене од стране Наставно-научног већа ФПН.

Др Вељковић је била члан комисије у три одбрањене докторске дисертације:

- *Борковић Стевице, 2015 године,*
- *Емине Борјанић- Болић 2016. године и*
- *Лидије Васиљевић, 2016. године.*

Такође је била члан мултидисциплинарне комисије у докторској дисертацији *др Владана Плећевића*, која је одбрањена 2016. године, на Институту за мултидисциплинарне студије београдског универзитета.

У свом наставно-педагошком раду а на предметима које предаје како на основним, тако и мастер студијама, уводила је *методе акционог групног рада, са применом метода психодраме и социодраме*. Резултате рада са студената у примени нових метода учења, саопштила је у појединим од својих објављених научних радова. Потребно је истаћи допринос др Вељковић и њених коаутора монографије „*Психодрама у струпу*“, који су на оригиналан начин дали значајан допринос у почетном учењу метода психодраме и социодраме. Њена специфичност је у томе што омогућава читаоцима кратку и јасну теорију психодраме презентовану на посебан начин, Монографија је штампана у Србији а потом у Хрватској, Енглеској, САД, Бразилу, Јапану, Кореји и на крају у Турској. Ова монографија заправо, прерађена и допуњена, штампана је 2016. године у Турској, на „Near East University“ у Никозији. Служи као референца на акредитованим Курсу из психодраме, 'PSY 5451, који је намењен студентима завршних година психологије на овом универзитету(потврда приложена у документацији).

Др Јасна Вељковић је остварила вишегодишњу научно- наставну сарадњу са *Универзитетом Црне Горе*. Наиме, од 2008/2009. на *Филозофском факултеу у Никшићу*, департману за психологију, одржава наставу на специјалистичким студијама из следећих предмета: Клиничка процјена 1, Клиничка процјена 2 и Психологија породице. *Била је ментор у преко осамдесет одбрањених дипломских радова. Учествовала је у изради програма за мастер студије из психологије које су акредитоване.*

На *Универзитету Бијељина*, Јасна Вељковић је последње четири године, као гост-предавач одржавала наставу на студијама психологије из неколико клиничких предмета: Увода у клиничку психологију, Психотерапијских праваца и модела као и Интервенција у кризи и кризним стањима.

На мастер-студијама, смера Психотерапије, акредитованог Факултета за пословну психологију: „Др Лазар Вркатић“ у Новом Саду, била је у току 2016-2017 године позвана као гост-предавач и одржала предавање на тему групног рада.

Рецензирала је 2016. године, уџбеник Филозофског факултета у Београду, аутора Проф. др Слађане Драгишић-Лабаш, под насловом: *“Активно старење у Београду”* (ISBN: 978-86/65/27/016/8).

1.5. НАУЧНО – ИСТРАЖИВАЧКЕ АКТИВНОСТИ

Основне области научно истраживачког интересовања др Јасне Вељковић су групна психотерапија и социотерапија, рад са великим и малим групама у заједници, психотерапија и саветовање. Кандидаткиња се, поред посвећености терапијском и научно-истраживачком раду, више од две деценије бавила клиничко-психодијагностичким радом, за који је добила и звање ментора Медицинског факултета Универзитета у Београду, а за област специјализација из Клиничке психологије. Такође се бавила и форензичко- клиничко-психолошким радом, као и педагошким радом у бројним специјалистичким едукативним програмима у земљи и иностранству и у оквиру универзитетске наставе.

Њен наставно - педагошки рад, који је био пре доласка на Факултет политичких наука у Београду: на Универзитету у Београду, Самосталном и недржавном универзитету у Новом Саду, АЛУ-Академији Лепих Уметности у Београду и Високој медицинској школи струковних студија у Ћуприји, били су оцењени највишим оценама.

Још 2008 акредитиван је њен програм обуке из области Групног социјалног рада од стране тадашњег Министарства за рад и социјалну политику, а потом реакредитован 2012. године.

Њена истраживања у области групног рада, резултирала су штампаном монографијом као и радом који је штампан у водећем светском стручном часопису а за област психодраме: *“The British Journal of Psychodrama and Sociodrama”*.

Доценткиња Вељковић је 2017. године, је у сарадњи са др Анитом Бургнд-Исаков, сачинила је програм напредне обуке из супервизије под насловом: *„Супервизор између корисника и сопствених изазова, ограничења и могућности“*. Ова обука је прошла „пилот“-проверу са 18 учесника и у процесу је акредитације.

Учестовала је као сарадник у вишегодишњем Темпус пројекту а под насловом: *“Јачање високог образовања у области социјалне политике и социјалног рада“*, и у оквиру тога се посебно бавила стандардима и компетенцијама социјалних радника у области менталног здравља и програмима за целоживотно образовање стручњака из области социјалног рада и социјалне заштите.

1.6. СТРУЧНО И ДРУШТВЕНО АНГАЖОВАЊЕ

Кандидаткиња је од 1990. – 1996. године као члан редакције, а потом и главни и одговорни уредник учествовала у уређивању „Психолошких новина“, јавног месечног гласила Друштва психолога Србије. У периоду од 2000-2004 године била је коуредник двојезичног часописа: „Групна психотерапија и психодрама“. Организовала је бројне стручне семинаре, домаће и међународне научне конференције, као Европску Конференцију Психодраме 2010 године у Београду, са

учесницима из преко двадесет и осам земаља Европе. Као тренер и супервизор психодраме један је од четири члана оснивача Југословенске Психодрамске Асоцијације (ЈУПА), на територији бивше Југославије а касније Београдског Психодрамског Центра (БПЦ 2005). Од 2010. године, председник је Асоцијације за терапију парова и породица Србије. Од 2010 је такође и председник Асоцијације: Психодрамски клуб, за терапију, едукацију и тренинг психодраме и социодраме. Од 2006. године је тренер супервизор и едукатор у Тренинг Асоцијацији Психодраме: СПА „Морено“, која је у директној професионалној комуникацији са Светском асоцијацијом групне психотерапије, Аустралијском асоцијацијом психодраме и групне терапије као и Британском асоцијацијом психодраме. Члан је Комисије за полагање испита за српски као и европски сертификат из психотерапије.

Др Јасна Вељковић је 2004. године добила награду Друштва психолога Србије “Живорад – Жижа Васић“, за популаризацију психологије као науке у медијима, а у области психодраме и социодраме.

2.1. СПИСАК ПУБЛИКОВАНИХ РЕФЕРЕНЦИ ПРЕ ПОСЛЕДЊЕГ ИЗБОРА У ЗВАЊЕ (1987 до 2013.године):

1. Радови у домаћим стручним и научним часописима (1986-2012)

- 1) Вељковић Ј. (1987) Трансвеститизам и транссексуализам *Психологија*, 20: 1/2, 126-135.
- 2) Вељковић Ј. (1991) Концепт улоге у психодрамаи. *Сцена*, 27:3/4, 71-73.
- 3) Вељковић Ј. (1991) Катарза у психодрамаи. *Сцена*, 27:3/4, 73-75.
- 4) Вељковић Ј, Ђурић З. (1997) Примена психодрама методе у раду са психотичним пацијентима. *Енграми* ;19:1-2,95-105.
- 5) Вељковић Ј. (1996) Психодрама - метод групне психотерапије у раду са психотичним пацијентима. *Часопис за клиничку психологију и социјалну патологију*, vol. 3, br. 1-2,, 220-227.
- 6) Вељковић Ј. (1999) Психодрама као метод групне психотерапије. *Енграми*; 21:1, 25-53.
- 7) Вељковић Ј., Марковић П., Коларевић А. (2000) Функционална организација личности. *Acta Medica Semendrica*. 8:16.17.,19-29.
- 8) Вељковић Ј. Ђурић З. (2004) Група као појас за спасавање. *Часопис за групну психотерапију и психодраму* I/1 36-43.
- 9) Ђурић З., Вељковић Ј. (2004) Рат и ми. *Часопис за групну психотерапију и психодраму*, I/1 7-23.
- 10) Вељковић, Ј., Савић, С.(2012) Ефекти примене психодраме на адолесценте у Србији. *Социјална мисао*. 2012-XIX / 1 , 141-162.

2. Радови штампани у стручним часописима у иностранству: (2005-2011)

- 1) Veljkovic J. Djuric Z. (2005) The Group as a Safety Belt. *TELE*, The Bulletin of the British Psychodrama Association, Nov. 2005.
- 2) Јасна Вељкович .(2010) Психодрама в работе с психотиками. www.psihodrama.ru/. Перевод с сербског: Сергей Кулаков

3. Радови објављени у монографијама (1996-2005)

- 1) Вељковић Ј. (1996) Криза животног смисла. У: Марковић. Р.(ed). *Адолесцентна криза*. Београд: Беолетра, 56-67.
- 2) Вељковић Ј. (1997) Невербална комуникација у групној психотерапији. У: Марковић П (ed). *Психологија и психопатологија интерперсоналне комуникације*. Београд: Беолетра, 143-151.

- 3) Вељковић Ј., Ђурић З. (1997) Групна психотерапија и интерперсонални односи. У: Марковић П. (ed). *Психологија и психопатологија интерперсоналне комуникације*. Београд: Беолетр, 171-193.
- 4) Вељковић Ј. (1997) Завист и интерперсонална комуникација. У: Марковић П. (ed). *Психологија и психопатологија интерперсоналне комуникације*. Београд. Беолетра, 119-127
- 5) Вељковић, Ј.(1997) Психодрама: у раду са женама-избеглицама. У: Влајковић Ј, Кондић К, Срна Ј, Поповић М(eds). *Психологија избеглиштва*. 1.ед.Наука: Београд, 215-227.
- 6) Вељковић Ј. (2001) Психодрама. У: Влајковић Ј, Кондић К, Срна Ј, Поповић М(eds). *Психологија избеглиштва* 2.ed. Београд: ИП “Жарко Албуљ“. 222-233.
- 7) Вељковић Ј, Ђурић З. (2005). *Примена психодраме у раду са психотичним пацијентима*. У: Пауновић, В. (ed) *Схизофренија на размеђу миленијума*. Београд Медицински факултет; 373-385.
- 8) Вељковић Ј, Ђурић З. (2005). *Примена психодраме у раду са психотичним пацијентима*. У: Пауновић, В. (ed). *Схизофренија на размеђу миленијума*. Београд Медицински факултет; 373-385.

4. Монографије штампане у земљи: (1998-2003)

- Вељковић, Ј., Ђурић, З. (1998) *Психодрама и социодрама*. Београд: БМГ Београд.
- Вељковић, Ј., Ђурић, З. (2003) *Психодрама и социодрама*. Друго, измењено и допуњено издање. Београд: Центар за примењену психологију.
- Ђурић, З., Вељковић, Ј., Томић, М. (2003). *Психодрама у стрипу*. Београд.

5. Монографије преведене и штампане ван земље: (2004 -2007)

- Djuric Z., Veljkovic J Tomic M.(2004) *Psychodrama*. Zagreb: Alinea. Djurić Z, Veljković J., Tomić M.(2005) *Psicodrama*. Sao Paulo: Centro di Humane Relatione.
- Djurić Z, Veljković J., Tomić M.(2006) *Psychodrama-A Begginer’s Guide*. London and Philadelphia: Jessica Kingsely Publisher.
- Djurić Z, Veljković J., Tomić M.(2006) *Psychodrama-A Begginer’s Guide. Korean langauge ed*. Copyright@by SIGMA PRESS, Inc.
- Djurić Z, Veljković J., Tomić M. *Psychodrama.(2007) Psychodrama, A Begginer’s Guide., Tuttle-Mori Agency, Inc. Tokyo.*

6. Радови објављени у иностранству у целини у Зборницима радова Светских Конгреса:

- 1) Veljkovic, J., Djuric., Z. (2001) The Marriage between Psychodrama and the Group Analysis, is it possible or not?, Editio da AMO Editrice-Genniao 2001. Bary. Atti della XXII Int'l Conference Psicoterapia e Musicoterapia, a cura di Palmirota, F., Madona, P., Minutello., V. pp. 73-83.

7. Ауторско учешће у енциклопедијама и лексиконима

- 1) Вељковић Ј. (1999) Медицински лексикон. Београд. Уредник: Бабић М. “ИП-Обележја“.

8. Рецензије универзитетских уџбеника (2011,2012):

- Доброта, Н. (2011) Поремећаји вербалне флуентности. Факултет за Специјалну едукацију и рехабилитацију. Универзитет у Београду.
- Чолаковић, Р.(2012) Психологија избеглиштва. Универзитет :ПИМ.Бања Лука. Босна и Херцеговина.

9. Конгресне презентације у књигама резимеа на конгресима ван земље (1995-2012)

1. Veljkovic. J. (1995) Bulimic Behaviour of a Group in the Terminal Phase of a Group. *Atina, Evropski Kongres Grupne Analize.*
2. Veljkovic J., Djuric, Z. (1996) Application of psychodrama on psychotic patientes". *Jerusalim. 14.ta Internacionalna Konferencija Psihodrame.*
3. Veljkovic J. (1997) Practising Psychodrama: "Who Will survive?", *Beograd. Svetski Kongres Rehabilitacije u Psihijatriji.*
4. Veljkovic J., Jelenkovic S. (1997) "Integrative Approach in Treatment of Psychotic Patients" *Beograd. Svetski Kongres Rehabilitacije u Psihijatriji.*
5. Veljkovic J., Markovic P., Poleksic L, Lukic.B.,Vulic.O. (1997) Observer who is silent as a source of anxiety on the group psychodrama".*Beograd. Svetski Kongres Rehabilitacije u Psihijatriji.*
6. Djuric. Z., Veljkovic J. (1997) "Large group of psychotic patients as a mode of rehabilitation".*Beograd. Svetski Kongres Rehabilitacije u Psihijatriji.*
7. Poleksic L., Markovic P.,Veljkovic J.,Lazarevic K. (1997) "Therapeutic Factors of Hospital treatment Concerning Patients of Psychophysiological Disturbances Department", *Beograd. Svetski Kongres Rehabilitacije u Psihijatriji.*
8. Veljkovic J. (1997) "The Fear of Getting Mad". Kampala, Uganda First African Conference on Psychotherapy. World Council for Psychotherapy, WCP, African Chapter.
9. Prvoslav Markovic, Veljkovic J. (1999) "Holistic Approach to the Treatment of Gerontopsychiatric Patient". *Berlin, IVth European Congress of Gerontology*
10. Veljkovic J. , Djuric Z. (1999) Happy marriage between Psychodrama and the Group Analysis, is it possible or not". *Bari, 1999. International Conference Solinio Arte e Scienza "Psicoterapia e Musicoterapia". Attie della XII Conferenza Internazionale*
11. Veljkovic J., Djuric.Z. (2000) "The Circle as a Safety Belt". *Jerusalem, The 14 th. Congress of the International Association of the Group Psychotherapy* IAGP.*
12. Veljkovic J. (2001) "Strah od gubitka kontrole". *Igalo.-Montenegro/Yugoslavia. Psychodrama Conference: "Integration and Reconciliation"*.
13. Veljković J. (2002) "Follow up Study of Evaluation of Psychodrama Method on a Group of Psychotics". *Vienna, III. World Council of Psychotherapy Conference.*
14. Vasiljević L., Veljković J. (2003) "The Small Female Psychodrama Group". *Istanbul. XIV International Congress of the Group Psychotherapy". IAGP*
15. Boria G, Veljković J, Tseyary J, Gasseau M, Qodjk R, Fontaine P. (2003) *Supervision in International Psychodrama Training. Istanbul XV International Congress of the Group Psychotherapy. IAGP*
16. Djurić Z. Veljković J. (2003) Transcultural supervision training workshops in Psychodrama. *Istanbul/XV International Congress of the Group Psychotherapy.*
17. Veljkovic J. (2006) „Final Results of Follow up Study of Psychodrama Treatment of Psychotic Patients“. *Brasil, Sao Paulo, 16. International Congress of the Group Psychotherapy.*
18. Veljković J. (2008). Psychodiagnostics and Psychotherapy of Love relationships in Psychodrama. *Barcelona. IV.th. Mediterranean Conference on a Group Psychotherapy.*
19. Veljkovic J. (2008). Three days-conductor of Ongoing Event in Psychodrama. *Barcelona. IV.th Mediterranean Conference on a Group Psychotherapy*
20. Veljkovic J. (2009). Psychodrama treatment of Conflict relations between the couples of different nationalities, from the region of Ex-Yugoslavia : From Love to Hate. *Roma. 17th Congress of the International Association for Group Psychotherapy and Group Processes. IAGP*

21. Veljković J.(2011). Follow-up Study of the Effects of Application of Psychodrama Method on Psychotic Patients. *International Symposium of Counselling in Psychotherapy, Research and Professional Practice*. 23.-25. Sept. 2011, Innsbruck
22. Veljkovic J. (2012). Building up the Society after the War. *The 7th Fepto Conference: "Empowerment and Resilience" - In memoriam of the victims of the 22nd of July*. Oslo.

2.2. СПИСАК ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА НАКОН ПОСЛЕДЊЕГ ИЗБОРА У ЗВАЊЕ (од 2013 - септембар 2017):

Радови објављени у научним часописима међународног значаја; научна критика; уређивање часописа (М 20):

Рад штампан у часопису међународног значаја верификован посебним одлукама (М24):

- Вељковић, Ј. (2015) Примена психодраме у интеграцији селфа код адолесцената. *Социологија* No.2/ 2015, Вол. LVII, No. pp: 314-330 ISSN 0038-0318
- Вељковић, Ј. Деспотовић, В. (2017) The Sociodrama Narative: Political aspects, *Serbian Political Thought* No.1/2017, Year IX Vol.15, Institute for Political Studies, Belgrade, pp.93-111 ISSN 1450-5460

Радови штампани у часописима националног значаја: (М 50)

Рад у водећем часопису националног значаја: (М51)

- Вељковић, Ј. (2016) Могућности примене социодраме у академском образовању. *Годишњак Факултета политичких наука X/ 16,2016*. Београд: Факултет политичких наука. Стр.123-135. ISSN 1820-6700
- Вељковић, Ј., Хрнчић, Ј. (2017) Примена социодрамског приступа у едукацији студената социјалне политике и социјалног рада. *Годишњак Факултета политичких наука XI/17,2017*. Београд: Факултет политичких наука. Стр.113-131. ISSN 1820-6700

Рад у часопису од националног значаја: (М 52)

- Вељковић, Ј., Дуканац, В. (2017) Моји родитељи и ја: примена психодраме у раду са ментално здравим адолесцентима. *Социјална мисао*. Предата потврда у рецензираном раду. У припреми за штампу.
- Дуканац, В., Вељковић, Ј. (2017) Адолесценција: могућност раздора или реинтеграције породичног функционисања. *Социјална мисао*. Предата потврда у рецензираном раду. У припреми за штампу.

Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту:

- Цамоња Игњатовић, Т., Хрнчић, Ј., Вељковић, Ј. (2016). *Стандарди и компетенције за образовање социјалних радника у области менталног здравља*. Факултет политичких наука, Чигоја: Београд 94-110 стр. (М 45)
Овај рад проистекао је из Темпус пројекта: “Јачање високог образовања у области социјалне политике и социјалног рада”.
- Djuric, Z., Veljković, J., Tomić, M. (2016). *Psihodrama*. Ed: Doc.dr Ebru Sakici. Nobel Akademik Yayincilik : Ankara ISBN: 978-605-320-362-9 (објашњење дато у прилогу)

Монографије националног значаја (М 40):

Монографија националног значаја М 42:

- Вељковић, Ј. (2014) *Психодрама и промена*. Београд. Задужбина Андрејевић. ISBN 978-86-525-0175-5

Поглавље у књизи М 41 или рад у истакнутом тематском зборнику водећег националног значаја:

- Вељковић, Ј. (2016) *Разматрање страха од смрти у популацији старијих људи*. У: Манић, Љ, Симеуновић-Бајић, Н. (ед): "Јавност, стари и медији". Београд, Факултет за културу и медије универзитета „Џон Незбит“ и Геронотолошко друштво Србије, 89-101. ISBN :978-86-7747-550-5

Зборници међународних научних скупова: (М 30)

М 31 Предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини

- Вељковић, Ј., Чолаковић, Р. (2015) Психодрама метода групне психотерапије, пут ка развијању спонтане и креативне личности. *Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет - Пале*. Посебна издања: Научни скупови: Наука и слобода. ISBN:978-99938-47-68-7

М33 Саопштење са међународног скупа штампано у целини

- Чолаковић, Р, Вељковић, Ј. (2014) Теоријско-практични оквир за спречавање мобинга у војсци. *Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет-Пале*. 16/2 .197-211. ISSN:1512-5858

М 34 Саопштење са међународног скупа штампано у изводу

- Veljkovic J. (2015) Economic and Political World Crisis-Ultimatum to the new Life-Roles. *19.th.Congress of Internat.Association of Group Psychotherapy.(IAGP Congress)*. Rovinj. Croatia.
- Вељковић, Ј., Хрнчић, Ј. (2016) Евалуација примене социодрамске методе у раду са студентима социјалног рада и социјалне политике. *Прва научна Конференција: „Изазови и перспективе друштвених и хуманистичких наука. Филозофски факултет Универзитета у Тузли*. http://www.ff.untz.ba/uploads/images/Gallery/Fakultet_general/Konferencija_SIP_DHS_17/Knjiga%20sa%C5%BEetaka%20SiP%20DHS%202017.pdf

М 60 Предавања по позиву на скуповима националног значаја

М 61: Предавање по позиву са скупа националног значаја са међународним учешћем, штампано у целини.

- Вељковић, Ј. (2017) Способност бити сам и са другима. У: Ћорић, Б.(ур): „*Шта би са социјалном психијатријом?*“. *Зборник радова*. Друштво психоаналитичких психотерапеута и Универзитет у Београду.(рад рецензиран у штампани,предата потврда).

М 62: Предавање по позиву са скупа националног значаја штампано у резимеу:

- Вељковић, Ј. Деспотовић, В. (2015) Светска економска и политичка криза-ултиматум за нове улоге. Пети конгрес Савеза Друштава Психотерапеута Србије. Београд.

М 64: Саопштења са скупа националног значаја штампана у изводу:

1. Вељковић, Ј. (2013) *Економска криза као покретач страха од губитка контроле*. Трећи конгрес Савеза друштава Психотерапеута Србије. Београд.

2. Дуканац, В., Мандић, Н., Вељковић, Ј. (2014) *Примена елемената ДМТ у решавању проблематичне партнерске динамике*. 61.ви. Сабор психолога Србије. Златибор.
3. Вељковић, Ј., Дуканац, В. (2014) *Приказ котерапијског рада партнерске психоаналитички оријентисане терапије са паром у кризи*. 61.ви. Сабор психолога Србије. Златибор.
4. Вељковић, Ј. Росандић, Х. (2014) *Нарцистичка оријентација студената завршне године психологије*. Четврти IV.ти конгрес Савеза друштава Психотерапеута Србије. Београд.
5. Дуканац, В., Вељковић, Ј., Цамоња-Игњатовић, Т., Бокаловић, Г. (2014) *Психоаналитичко разумевање адолцентне проблематике*. Четврти конгрес Савеза друштава Психотерапеута Србије. Београд.
6. Вељковић, Ј., Савић, С. (2014) *Психодрама*. Четврти конгрес Савеза Друштава Психотерапеута Србије. Београд.
7. Бокаловић, Г., Вељковић, Ј., Дуканац, В. (2014) *Психоаналитички оријентисана терапија парова: пројективна идентификација у партнерским односима*. Четврти конгрес Савеза Друштава Психотерапеута Србије. Београд.
8. Дуканац, В., Вељковић, Ј., Науновић, М. (2015) *Кад партнерска љубав "заболи"*. Пети конгрес Савеза друштава Психотерапеута Србије. Београд.
9. Fewtrell, D, Животић, С., Ђурић, З, Чавић, Т., Вељковић, Ј., Миливојевић, Љ., Лазаревић, Д., Божовић, Г. (2015) *Комуникација са пацијентима које је теже терапијски ангажовати и грађење терапијског савеза- први минути терапијског савеза*. Округли сто. Пети конгрес Савеза друштава Психотерапеута Србије.
10. Поткоњак, Д., Вељковић, Ј., Животић, С. (2015). *Компатибилна интехрација Психодраме (Морено), Групне анализе (Фукс) и Интерперосналне групне терапије (Јалом)*. Пети конгрес Савеза друштава Психотерапеута Србије.
11. Вељковић, Ј., Дуканац, В. (2015) *Примена психодрамске методе у рехабилитацији и реинтеграцији личности особа са психотичним поремећајима*. Једанаеста конференција „Дани примењене психологије“. Филозофски факултет, Ниш.
12. Дуканац, В., Вељковић, Ј. (2015) *Личност адолесцента- интернет зависника*. Једанаеста конференција „Дани примењене психологије“. Филозофски факултет, Ниш.
13. Вељковић, Ј., Дуканац, В. (2016) *Проблеми сексуалног идентитета: "Дон Жуан" у савременом друштву*. Шести Конгрес Савеза друштава Психотерапеута Србије.
14. Росандић, Х., Вељковић, Ј. (2016) *Међузависност психолошког контекста дијагностике и терапије*. Шести Конгрес Савеза друштава Психотерапеута Србије.
15. Дуканац, В., Вељковић, Ј., Науновић, М., Поповић-Ћитић, Б. (2016) *Посебност односа очеви-ћерке, мит или стварност у савременом друштву?* Шести Конгрес Савеза Друштава Психотерапеута Србије. Београд.
16. Поткоњак, Д., Ђурић, З., Вељковић, Ј., Везмар, М., Миливојевић, Љ., Милетић, С. (2016) *Групна психотерапија данас*. Шести конгрес Савеза Друштава Психотерапеута Србије. Београд.
17. Вељковић, Ј. (2016) *Примена социодраме у академском образовању*. Шести конгрес Савеза Друштава Психотерапеута Србије. Београд.

18. Вељковић, Ј. (2016) *Психодрама: од клиничке примене до примене као методе акционог учења на универзитету*. Први конгрес психолога Србије. Златибор.

Рад штампан у новооснованом часопису:

- Вељковић, Ј. (2016) Социодрама и глобална економска и политичка криза. *Српска наука данас*. Београд, Задужбина Андрејевић. Вол.1 Но.1.,пп: 76-83.

Рад штампан у стручном часопису у иностранству (није индексиран):

- Veljkovic J. (2011) Follow-up Study of the effects of psychodrama on patients suffering from psychosis.pp.6-28.*The British Journal of Psychodrama and Sociodrama*. Vol.26,issues:1-2,pp: 6-28. ISBN: 0958 9074 (*Потврда уредника у прилогу, часопис је штампан 2014. године*)

2.3. САЖЕТ ПРИКАЗ ДОСТАВЉЕНИХ РАДОВА

Већина радова др сци. Јасне Вељковић се бави питањима из мултидисциплинарних области групе психотерапије и социотерапије, рада са групама у заједници и саветовања. Од почетка свог научног и стручног рада кандидаткиња прави успешну интеграцију различитих теоријских приступа, клиничке праксе у раду са општом и клиничком популацијом, где је демонстрирала доследност научног интересовања и рада у стручним и терапијским приступима. У магистарском и докторском раду, сходно популацији са којом је радила током две деценије свог клиничког рада, кандидаткиња се определила за експлоративна и евалуативна истраживања ефеката примене психодраме на психотичну и на општу адолесцентну популацију, што је од посебног значаја за теорију и методологију социјалног рада као научну и стручну област. Резултате свог дводеценијског клиничког али и научно-истраживачког рада презентовала је у својој монографији, под насловом: “Психодрама и промена”.

Њен фокус интересовања дотиче и практично-теоријска истраживања проблематике партнерских и породичних односа данашњице а у последње време и проблеме психосексуалног идентитета заступљеног код оба пола, који трпи различите врсте трансформације а сходно томе и последица у партнерском функционисању. На ову тему је презентовала значајан број радова претежно на националним стручно-научним скуповима. У оквиру овог домена истраживања, одржала је предавање по позиву у Српском лекарском друштву, психотерапијској секцији, а на тему: “Женски комплекс мушкости”- *Атина-Антигона комплекс*“ и његова клиничка психотерапијска примена“, 24.03.2016.г.у Београду. Ово предавање је акредитовано са 3 бода одлуком број:153-02-509/2016-01., али за сада није штампано.

У својој универзитетској каријери фокусира се од последњих година, на примену нових-акционих метода учења у раду са студентима. Спроводи истраживања ефеката примене акционих метода учења, специфично психодраме и социодраме у академском образовању и учењу професионалних улога будућих социјалних радника. Резултати почетних истраживања ефеката ове врсте рада са студентима социјалног рада, дају повољне резултате али и подстичу на даље усавршавање методологије рада у овој области.

Осим тога др Јасна Вељковић, бави се истраживањима савременог друштва, кроз призму психодрамског и социодрамског рада са групама о чему је имала и

радионицу на Светском конгресу групне психотерапије али и на националном конгресу психотерапије(позивна писма у прилогу).

Са обзиром да је доценткиња Вељковић, на Факултету политичких наука у Београду, током две године предавала заједно са проф. Др Тамаром Џамоњом-Игњатовић, предмет Геронтологију, њен истраживачки дух у овој области усмерио се на проблем психолошких аспеката старијег добра а посебно бављење страхом од смрти код старије популације, што је презентовала у виду оригиналног научног рада у монографији која је недавно објављена.

1. Рад: ***Примена психодраме у интеграцији селфа код адолесцената***, штампан у научном часопису *Социологија*, када је наслов тематског броја био: „Друштвене појаве на подручју укрштања социологије девијација и менталног здравља, криминологије и психијатрије“. Тема рада посвећена је примени психодраме у раду са адолесцентима који се налазе у продубљеним кризама идентитета. Циљ рада био је: теоријски истражити и са примерима из праксе илустровати, шта у терминима психодрамске теорије и праксе подразумева рад на интеграцији селфа код ове популације. Специфичност психодраме је у томе што се у раду са протагонистом истовремено захватају унутрашњи свет и социјални микрокосмос особе, где су оба конкретизована и екстернализована на психодрамској сцени. Кроз интерперсонално ми у психодрами долазимо до интрапсихичког. Овај рад се састоји се из два међусобно повезана дела: теоријског у коме се ауторка на један нови начин бавила научним истраживањем и приказивањем практичних предности примене техника психодраме у раду са „критичним“ стањима у адолесценцији; у другом делу рада правимо „мост“ између теорије и праксе, приказом казуистичке вињете из практичног рада са оваквом врстом проблематике.
2. Рад под насловом: ***„The Sociodrama Narrative: Political aspects“***, истражује политички дискурс социодраме разматрајући базичне постулате социодрамске методе, какву је поставио Морено. Циљ овог рада био је истражити социодрамски метод кроз анализу његове практичне примене у различитим контекстима савременог друштва. Након описивања базичних постулата Моренове социодраме, ауторке се фокусирају на кризе и конфликте који се дешавају у савременом друштву, посебно оне које се одигравају у великим групама. Главни циљ социодраме у том контексту био би постизање бољег разумевања између социјалних група, што води резолуцији међугрупног конфликта као и постизању баланса између сукобљених страна, што је и закључак овог рада.
3. Рад: ***Могућности примене социодраме у академском образовању***, имао је за циљ да по први пут представи и истражи могућности примене социодраме у академском образовању студената на универзитету. Налази из постојеће литературе јасно указују на чињеницу да социодрама примењена у академском образовању као метода акционог учења, може послужити развијању „психолошке писмености“ студената, стицању комуникацијских вештина у учењу различитих врста решавања проблема. Рад је илустрован вињетама из практичне примене социодраме у раду са студентима социјалног рада, а у оквиру предмета: Социјални групни рад, који је обавезан предмет за студенте петог семестра Факултета политичких наука у Београду.
4. У раду под насловом: ***Примена социодрамског приступа у едукацији студената социјалне политике и социјалног рада***, ауторки Вељковић и Хрнчић, приказани су резултати истраживања ефеката примене

социодрамског приступа у високошколској настави. Циљ истраживања био је: анализа ефеката који сиситем од пет наставних јединица, заснован на социодрамском приступу има на студенте у високошколској настави. Варијабле групног рада које су разматране су биле: групна кохезија, осећај припадности групи, осећај укључености у групу, ниво учешћа у комуникацији, осећај одговорности за групу, утицај учесника на групу, ниво организованости групе, утицај неформалног вође на групу, утицај формалног вође на групу (професорке) и усмереност групе ка циљу. Истраживање је спроведено на узорку од 70 студената социјалне политике и социјалног рада. Примењен је квантитативни (метода поновљених мерења) и квалитативни приступ (анализа садржаја). Анализа значајности разлика је показала да су разлике између прве и друге процене биле значајне за све посматране варијабле у смеру виших резултата у поновљеној процени. Анализа главних компоненти је указала на могућу структуру добијених резултата. Налази сугеришу да примена социодраме у настави подстиче активацију студената, њихово боље осећање у групи, лични развој, побољшање њихове социјалне адаптације и овладавање професионалним вештинама.

5. У раду **“*Моји родитељи и ја: примена психодраме у раду са ментално здравим адолесцентима*”**, ауторке Вељковић и Дуканац, имале су за циљ да укажу на значај примарне превенције менталних поремећаја у раду са здравим адолесцентима али и њиховим родитељима, кроз психодрамски групни рад. Чињеница је да је инциденција и преваленција менталних поремећаја у адолесценцији значајно повећана днас, у односу на период од пре двадесет година у Србији. То се односи и на повећану стопу суицида као и на већу учесталост „ризичних“ понашања адолесцената која подразумевају и улазак у различите врсте „зависности“. Циљ овог рада био је указати на фрагилну границу између менталног здравља и менталне болести у адолесценцији, као и указати на предности превентивног рада у адолесценцији, али на два нивоа: рада са децом и њиховим родитељима. Рад је илустрован психодрамском вињетом рада са адолесцентима где се сусрећемо са конфликтима у односима са родитељским ауторитетом, на један специфичан начин. У закључку ауторке дају предлог специфичног модела превентивног рада са родитељима и децом.
6. Коауторски рад: **“*Адолесценција: могућност раздора или реинтеграције породичног функционисања*”**, ауторки Дуканац и Вељковић, имао је за циљ да укаже на развојне али и социопатолошке проблеме у дигитално доба у коме технологија, посебно интернет, показују дубоки утицај на свакодневни живот. Под утицајем развоја електронске комуникације развијен је нови вид социопатолошке појаве, у почетку шаљиво назван „зависност од интернета“. Касније је овај појам дефинисан као озбиљана појава са квалитетом патолошког и адиктивног. У првом делу дела бавићемо се истраживањем ове озбиљне појаве која се све више среће у психопатологији наших адолесцената док у другом делу рада детаљно описујемо квалитет породичног функционисања породица са адолесцентом - „интернет зависником“, уз препоруке интервенције, али и превентивног рада.
7. Рад **“*Способност бити сам и са другима*”**, проистиче из предавања по позиву на наведену тему, на семинару са међународним учешћем „Људи говоре“, који је одржан у организацији Друштва психоаналитичких психотерапеута Србије и Универзитета у Београду. Тема овог била је: *Шта би са социјалном психијатријом*. Отуда наслов овог рада која отвара осетљиво подручје суштинских питања људског бивстовања, посебно у данашње време. Бити способан бити сам али у исто време и бити са другима,

подразумева опстати, остати и преживети живот у та два „паралелна“ света који се додирују и повремено мешају али између којих је неопходно да постоје јасне границе. Фокус рада усмерен је на проблеме психопатологије емоционалног функционисања човека 21.века. На то указују подаци из епидемиологије менаталних поремећаја који на глобалном плану дају забрињавајуће статистичке податке о знатно повишеној инцидентности појаве афективних поремећаја који резултирају озбиљним психолошким кризама човека „новог“ доба. Посебно је дискутована појава недостатка емпатије, једносмерне усмерености искључиво на сопствене потребе, аутизма и нарцистичке преокупације личности данашњице. У завршном делу излагања указано је на психопатологију савремене друштвене заједнице која се огледа у појединцима али и мањим и већим друштвеним групама али и размишља о могућим решењима ове веома тешке ситуације данашњег савременог човека.

8. Рад, под насловом: ***Психодрама метода групне психотерапије, пут ка развијању спонтане и креативне личности***, саопштен је на 20.ом међународном научном скупу, Филозофског факултета на Палама под називом: „*Наука и слобода*“. У првом делу рада, аутори: Вељковић и Чолаковић, дају попречни пресек историјата развоја психодраме у региону, од колевке психодраме у главном граду ех Југославије - Београду, до експанзије ове креативне методе рада са људима у региону, упркос распаду земље. Други део рада бави се филозофијом психодраме кроз призму егзистенцијалистичких филозофских праваца. Посебно се разматра појам креативности и људског сусрета који су есенција психодраме али и егзистенцијализма као филозофског правца. Коначно, аутори разматрају транскултуралну апликативност ове методе уз широки спектар њене клиничке али и неклиничке примене у различитим областима људских делатности.
9. Рад под насловом: ***Economic and Political World Crisis - Ultimatum to the new Life-Roles***, је презентован на Светском конгресу групне психотерапије, 2015. године у Ровињу и штампан у књизи конгресних резимеа. Тема конгреса била је: „*Despair and Desire in Times of Crisis – Groups in the City....of the World*”. Ауторка је рад презентовала на акциони начи, у оквиру интернационалне секције психодраме, чији је члан а уз помоћ примене техника психодраме као и потребних аудио-визуелних уређаја (музика, слика, реч и покрет). Полазиште у овом акционом групном истраживању било је да је економска криза са собом донела и многе друге кризе: политичку, социјалну, националну. Финални продукт ових криза су унутрашње психолошке кризе, које су лоциране дубоко у личностима. Последице су веома тешко подношљива стања духа. Бранећи се од претњи које нам актуелна реалности свакодневно доноси, људи често користе патолошки механизам одбране „отцепљујући“ лоше ствари од себе, али на жалост са њима неминовно на дно душе „потону“ и добре ствари, које нестану као „благо“ на дну мора. Из тога следи осећање празнине у којој нема емоција ни среће, ни бола, ни страха, ни беса а ово су основне људске емоције из којих се развојно „гранају“ све остале емоције. Равна линија је линија смрти а не живота. Да ли се ово „психолошко умирање личности“, догађа када спољашњи притисци постану прејаки, питање је које је постављено на овој радионици.
10. Кауторски рад под насловом: ***Евалуација примене социодрамске методе у раду са студентима социјалног рада и социјалне политике***, ауторки Вељковић и Хрнчић, саопштен је на Првој научној конференцији, Филозофског факултета у Тузли и штампан у резимеу. Фокус овог рада била је квалитативна анализа (анализа садржаја) студентских есеја које се тиче

њихових доживљаја „добитака“ и евентуалних „губитака“ од вежби које су извођене на нестандартан начин. Вежбе су извођене применом социодрамске методе, која је захтевала лични рад и ангажовање студената, на когнитивном али и емоционалном плану. Разматрани су најчешћи студентски одговори као: „Социодрама доприноси развоју креативног мишљења у оквиру норми које су дозвољене правилима факултета“, „Помогло нам је да савладамо трему и усавршимо вештине јавног наступа и излагања“, „Боље упознавање себе“, „Боље упознавање других“, „Смањење страха од комуникације са колегама“, „Повезали смо теорију и праксу“. Ови налази воде у следећи закључак: уколико желимо да се неко знање заиста интернализује у оквиру фонда знања студената, оно мора да аутентично „припадне“ личности која ће га доживети као „своје“. То је могуће само онда када се ново знање конфронтира са старим знањима, када се критички размотри и сагледа из различитих могућих углова. То је процес интернализације који омогућава врсту увида у смисао и значење новостечених знања али пружа студентима шансу да истражују алтернативне могуће решења. Ово представља процес који даје добре резултате једино ако паралелно радимо са студентима на когнитивном и емоционалном нивоу, што је суштина акционог психодрамског и социодрамског рада.

11. Рад: *Социодрама и глобална економска и политичка криза, штампан је након социодрамске радионице под истим насловом*, изведене на Конгресу Савеза друштава психотерапеута Србије, 2015. године, а у првом броју часописа *Српска наука данас*. У уводном делу рада ауторка дефинише појам социодраме данас;потом се фокусира на светску економску и политичку кризу, посебно истражујући њене последице и трауматске ефекте у нашој земљи; нарочито здржавамо пажњу на НАТО интервенцији на Србију и њеним трауматским последицама по психолошки односно психопатолошки даљи развој нашег становништва; временом се „као“ у огледалу ова психопатологија огледа у многим социопатолошким друштвеним појавама; указује се на потребу за лечењем не појединача већ друштва, односно ако психијатрија лечи ментално оболелог појединца, онда би Моренова социјатрија са својом основном методом - социодрамом могла бити метода избора за лечење оболелих друштвених група. У закључку следи да је циљ социодрамског рада са великим друштвеним група, подизање свесности ових група, како би се комуникација међу људима примереније одигравала, са бољом контролом агресије, са више толеранције и међусобног уважавања.
12. Ауторска монографија: *„Психодрама и промена“*, проистиче из истраживања које је ауторка презентovala у својој докторској дисертацији. Међутим, у овој монографији презентovala много више од тога. Монографија је обима 130 стр., а поседује и додаток на 11 стр.(Summary), у коме је на енглеском језику дат проширени резиме свих поглавља у књизи и главних налаза. Књига се састоји се из пет међусобно повезаних целина. У првом делу дат је теоријски приказ психодрамске методе који се бави како историјатом настанка психодраме и различитим дефиницијама психодраме, тако и њеним основним концептима, као што су: сусрет, спонтаност и креативност. Са обзиром да се у самом зачетку психодрама разгранала у два различита смера: 1)ментално здравље; 2) позориште спонтане акције. Посебна пажња је посвећена менталној катарзи у психдрами. Приказани су основни елементи психодраме и ток психодрамске сеансе. Други део је посвећен групној психотерапији особа са психотичним поремећајима. Презентовани су основни принципи групне психотерапије са акцентом на Јаломове терапијске факторе, као и различити приступи у третманима особа са психотичним

поремећајима. Акцент је стављен на проблеме са којима се сусрећу терапеути у раду са клијентима који пате од психотичних поремећаја; завршетак овог дела књиге садржи и значајно поглавље о адолесценцији као ризичном периоду за настанак психозе. Трећи део монографије је посвећен резултатима евалуативних студија које су истраживале ефекте примене психодраме у раду са различитим популацијама у свету, клиничким и неклиничким. У четвртом делу монографије, приказано је десетогодшње спроведено истраживање које се тиче евалуације ефеката психодрамског рада испитаника који су били на психодрамском третману. Анализу приказаних резултата истраживања прате јасни графички и табеларни прикази што доприноси детаљнијем информисању и бољем разумевању резултата. Посебну пажњу посветила је концепту квалитета живљења особа са психотичним поремећајем, што је између осталог био централни предмет њеног истраживања. Последњи део ове монографије односи се на закључке и интеграцију. Сходно налазима у претходном делу рада, истакнут је значај психодраме као не само примарно већ и секундарно и терцијарно превентивне методе у заштити менталног здравља њених учесника. Препоручује имплементацију психодраме у примарно превентивне моделе рада са младима али и у специјалне програме рада са различитим популацијама које су под ризиком, што подразумева особе које трпе било какве врсте дуготрајних психосоцијалних угрожености. Поједина поглавља ове књиге користе студенти социјалног рада и социјалне политике у предмету Социјални групни рад као литературу за савладавање градива из делова овог предмета.

13. Рад: *Разматрање страха од смрти у популацији старијих људи* . штампан је као поглавље у монографији: *“Јавност, стари и медији“*, уредника Мани и Симеуновић-Бајић. Циљ рада је разматрање развојно-психолошких аспеката страха од смрти у популацији старијих као покушај теоријског појашњавања овог универзалног људског феномена. Долажење у контакт са сопственим страхом од смрти јесте и суочавање са сопственом пролазношћу и један је од најважнијих развојних задатака људског бића. У отуђено и сурово време данашњице, старост и искуство се не поштују. С друге стране млади људи често испољавају спектар жалби а у вези психолошких сметњи које су у директној вези са страхом од смрти. Нарцизам и омнипотенција људи данашњице ствара илузију бесмртности. О томе како се старији део популације осећа и на који начин им је потребно помоћи да се суоче са сопственом смртношћу, мало се говори а још мање пише. У раду је приказан тимски психолошки рад са умирућим људима. У закључку се истиче потреба за ангажовањем шире друштвене заједнице у пружању психо - социјалне помоћи старијим људима, која би у себи укључивала различите активности, које подразумевају и бављење овом значајном проблематиком.
14. Коауторски рад под насловом: *Теоријско-практични оквир за спречавање мобинга у војсци*, презентован је на годишњем симпозијуму са међународним учешћем Филозофског факултета на Палама, Универзитета у Источном Сарајеву. Коауторски рад излаган на овом скупу штампан је у Зборнику радова овог симпозијума. Циљ овог рада био је указати на несагледиве последице мобинга у војсци, као и предложити модел превенције. Чињеница је да као специфична патолошка комуникација, мобинг може имати несагледиве последице на борбени морал војне формације било ког обима и хијерархијског нивоа. Све те последице директно утичу на опадање борбене готовости војне формације и војске у целини. Са мобингом се сусрећу све војске света, међутим мали је број истраживања на ову тему, а самим тиме и практичних решења. Управо то је један од разлога што је

мобинг у војној средини у експанзији и најчешће се не превенира, него зауставља, правним мерама, што је „гашење пожара“ а далеко је од интервенција које би се односиле на сва три нивоа превенције овог проблема. У раду је дат теоријски и практични оквир за спречавање мобинга у војној средини.

15. Рад *Стандарди и компетенције за образовање социјалних радника у области менталног здравља*, ауторки Џамоња-Игњатовић, Хрнчић и Вељковић, специфичан је по томе што су га сачиниле особе које све по својој основној едукацији клинички психолози, али и наставно особље на Катедри за социјални рад и социјалну политику Факултета политичких наука у Београду. Овај рад директно је проистекао је из ТЕМПУС пројекта а на тему развоја компетенција за квалитетнију професионалну праксу.
16. Коауторска књига *„Психодрама у слици и речи“*, поседује извесне специфичности. Прва два аутора су психодрамски терапеути и едукатори, док је трећи аутор ове монографије познат и признат илустратор и цртач. Ова монографија имала је за циљ да презентује читаоцима психодрама методу уз слику и реч. Све што је теоријски објашењено је илустровано специфично за ову намену конструисаним графиконима или сликама односно карикатурама оригиналних учесника психодраме. Овај начин презентације проистиче из основних карактеристика методе психодраме коју обухвата како вербални тако и невербални део. Невербално понашање се користи за изражавање емоција, показивање ставова, одражавање особина личности и често на указивање апсурда у вербалној комуникацији. Психодрама је специфична психотерапијска и дијагностичка метода сценском експресијом коју је 20-тих година прошлог века развио Морено. У психодрама је невербалном понашању дат подједнак значај као и вербалном, те је циљ оваквог ауторског приступа био нагласити значај обе врсте понашања и на тај начин омогућити читаоцу да начини контакт са садржајем књиге не само кроз комуникацију са нашим вербалним и когнитивним, већ и невербалним, сликовним представама. У првом делу књиге приказани су базични теоријски појмови психодраме и дат је речник са објашењима базичне терминологије психодраме. У другом делу књиге, презентован је целовити приказ једне психодрамске сеансе у форми стрипа. Ово психодрамско збивање прате објашењења која је било неопходно дати читаоцу који први пут прати овакаву врсту садржаја и имају едукативну сврху. У трећем делу књиге, приказана је друга психодрамска сеанса, која је дата “in extenso”, без пратећих објашења. Монографију је превела, на турски језик психодраматичарка и шеф Катедре за психологију на - Near East University у Никозији, ванредни професор психологије, Ебру Цацики. Ова књига од марта 2016. године, када је издата, служи као једна од референци за акредитовани Курс из психодраме, који као такав постоји већ десет година - 'PSY 5451, на овим студијама а на завршним годинама психологије. Монографија представља значајан допринос теорији и пракси групног рада и групне психотерапије али је и базични уџбеник за све оне који се по први пут сусрећу са овом методом.
17. Ауторски рад, штампан у часопису: *The British Journal of Psychodrama and Sociodrama*, бави се резултатима истраживања ефеката пирмене психодраме на различите сегменте квалитета живљења особа које пате од психотичних поремећаја. У овом раду циљ је био истражити промене за које је претпостављено да се догађају у моделима функционисања личности испитаника са психотичним поремећајима као и установити разлике у квалитету живљења ових особа пре и после примене психодраме. Резултати овог истраживања указују на значајне промене које су установљене код

испитиваног узорка. Промене након примене вишегодишњег третмана психодрамом односе се на формирање нових модела функционисања личности али и квалитетнијег социјалног, радног и општег животног функционисања ове популације. Ово је значајн истраживачки допринос у области примене психодрамске методе у свету.

У приложеним рецензираним радовима кандидација је испољила зрелост једног истраживача као и професионалну радозналост за различите области хуманистичких наука а посебно групне психотерапије и социјалног рада са групом као и изражену склоност за повезивање практичног искуственог са научно-истраживачким радом.

III ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Увидом у достављену документацију, научно-стручне активности и педагошки рад кандидаткиње доценткиње др Јасна Вељковић, Комисија је утврдила да она:

Испуњава опште, односно обавезне услове за избор у звање ванредног професора.

1. **Искуство у предашкоком раду са студентима:** у приложеном реферату описано је њено искуство, посебно последњих пет година, од избора у звање доцента а у раду са студентима, на основним и мастер студијама, одељења за Социјални рад и социјалну политику Факултета политичких наука у Београду, али и наставно искуство у високом образовању и специјалистичкој едукацији у дугим институцијама у земљи и иностранству
2. **Позитивна оцена педагошког рада** добијена у студентским анкетама током целокупног изборног периода на предметима које предаје (**Социјални рад са групом: од 4,10-4,88; Саветовање и социотерапија – од 4,04- 5;**).
3. Има **два објављена рада из категорије М 20** и то оба из категорије радова у научном часопису међународног значаја верификованих посебном одлуком (М24).
4. Има **два рада из категорије М 51.**
5. Има два рада из категорије М 52.
6. Има **оригинално научно остварење а то је коауторска монографија из Психодраме преведена на турски језик 2016.године.**
7. **Учестовала је као сарадник у вишегодишњем Темпус пројекту: “ Јачање високог образовања у области социјалне политике и социјалног рада “,** и у оквиру тога се посебно бавила стандардима и компетенцијама социјалних радника у области менталног здравља.
8. **Има штампану научну монографију (са ISBN) бројем,** из научне области за коју се бира-групног рада, у периоду од претходног избора у звање, као и **поглавље штампано у књизи М 42 (М44),** што је више од прописаних услова.
9. Има **један рад из категорије М 31 као и један рад из категорије 33** што је више од прописаних услова.
10. Има **рад са научног скупа од националног значаја објављени у целини (М 61).**

Кандидаткиња испуњава изборне услове: (табела Г 2)

1. **Стручно-професионални допринос:**
 - а) Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у

земљи или иностранству: **Од 2017. године, члан је уређивачког одбора часописа Социјална политика и социјални рад**

б) Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа: **Била је члан научног и организационог одбора Европске Конференције Психодраме, одржане 2010. године у Београду. Актуелно је члан научног одбора, Конференције о даровитости, коју организује МЕНСА Србије, крајем септембра 2017. године у Новом Саду.**

в) Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама Била је **ментор у три одбрањена мастер рада** и чланица комисија у више од десет одбрањених мастер радова; **чланица комисија за израду три завршна рада на докторским студијама** на Факултету политичких наука у Београду и **једног завршног рада на докторским студијама** Института за мултидисциплинарне студије Универзитета у Београду.

д) Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима. **била је 2013-2017 сарадница на домаћем и међународном научном ТЕМПУС пројекту, а под насловом “Јачање високог образовања у области социјалне политике и социјалног рада.**

2. Допринос академској и широј заједници:

а) Члан је многих домаћих и иностраних стручно-научних асоцијација референтних за област за коју се бира (члан интернационалне асоцијације за групну психотерапију, члан многих светских и домаћих удружења психотерапеута и научних скупова)

б) Остварила је и остварује у континуитету, дужи низ година стручно-научну сарадњу са универзитетима у региону. Била је ментор је члан је Комисија за одбрану преко 80 завршних радова на специјалистичким студијама психологије, на Универзиту Црне Горе, Филозофског факултета у Никшићу, као и члан комисије за израду програма мастер студија из психологије на Филозофском факултету, департману за психологију у Никшићу, који је акредитован.

в) Учествовала је у бројним наставним активностима и ван студијским програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних психотерапијских удружења и институција, програми едукације наставника, тренинзи за тренере социјалних радника из области групног рада акредитовани од стране Министарства за социјална питања).

г) За активности популаризације психологије као науке у медијима, добила је награду Друштва психолога Србије: “ Др Живорад-Жижа Васић“.

3. Сарадња са другим високошколским научно-истраживачким установама, односно установама културе у земљи и иностранству:

а) Почев од 2008/2009 школске године и даље активно сарађује као наставник у звању доцента са Универзитетом Црне Горе у настави на специјалистичким студијама психологије, на Филозофском факултету у Никшићу, као и комисијама за одбрану завршних радова.

б) Радно је ангажована у настави на Универзитету Бијељина у РС, а на студијама психологије, последње четири године.

в) Остварила је сарадњу са Универзитетом у Инсбруку а на студијама хуманистичких наука, са предавањем по позиву.

г) Руководи у две националне стручне асоцијације а члан је у многобројном професионалним удружењима, како домаћим, тако и иностраним а у области психотерапије.

На основу свега изложеног, Комисија је једногласно закључила да доцент др Јасна Вељковић испуњава опште, односно обавезне као и изборне услове за **избор у**

звање ванредног професора, те предлаже Изборном већу Факултета политичких наука да изабере др Јасну Вељковић у звање ванредног професора, за ужу научну област Теорија и методологија социјалног рада и упути предлог Универзитету у Београду на даљу процедуру.

У Београду, 10. септембар 2017. године

Чланови Комисије

Проф. др Невенка Жегарац
редовни професор, Факултет
политичких наука

Проф. др Мирослав Бркић
редовни професор, Факултет
политичких наука

Проф. др Петар Настасић
Ванредни професор у пензији,
Факултет политичких наука